

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábrž. Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2020, č. j. KUOK 129468/2020, o návrhu na vrácení zaplaceného soudního poplatku,

t a k t o :

Návrh na vrácení zaplaceného soudního poplatku **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) se návrhem doručeným zdejšímu soudu dne 30. 6. 2021 domáhal příkázání věci vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci pod sp. zn. 72 A 23/2021 Krajskému soudu v Ostravě.

[2] Usnesením ze dne 1. 7. 2021, č. j. Nad 154/2021 - 22, vyzval soud navrhovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, který navrhovatel uhradil prostřednictvím kolku. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 7. 2021, č. j. Nad 154/2021 - 29, návrh na příkázání věci zamítl, neboť dospěl k závěru, že zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje příkázání věci pouze jinému soudu, a v rámci obvodu téhož krajského soudu nelze věc delegovat. Místně příslušný je stále týž krajský soud, pouze se určuje, které soudní oddělení bude věc projednávat podle rozvrhu práce. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 8. 2021.

[3] Dne 17. 8. 2021 Nejvyšší správní soud obdržel žádost stěžovatele o vrácení zaplaceného soudního poplatku, v níž uvedl, že žádá vrácení celého zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, neboť pokud by jako laik tušil, že v uvedené věci nelze věc delegovat v rámci obvodu téhož krajského soudu, návrh by zcela jistě nepodával. Dále uvedl, že by šlo o neetický a nepoctivý soudní příjem a jeho vybrání by bylo vůči němu nemravné.

[4] V případě poplatků za úkony vzniká poplatková povinnost podáním návrhu na provedení úkonu [srov. k tomu § 4 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Tímto okamžikem se rovněž stává poplatek splatným (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Primárním následkem nezaplacení poplatku je neprovedení příslušného úkonu, přičemž návrh na provedení úkonu se současně stává neúčinným a povinnost zaplatit poplatek bez dalšího zaniká. Jak je shora uvedeno, navrhovatel poplatek uhradil prostřednictvím kolku, tedy splnil poplatkovou povinnost, a návrh mohl být projednán (§ 9 odst. 8 zákona o soudních

poplaticích). Nejvyšší správní soud proto následně v zákonem daných mezích návrh projednal (srov. odst. [2] tohoto usnesení). S ohledem na tyto skutečnosti již nebylo možno navrhovateli zaplacený soudní poplatek vrátit.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu